

Dëshmitë për Ringjalljen

Ka shumë dëshmi që provojnë se Jezusi ekzistonte - por kjo nuk provon domosdoshmërisht asgjë në lidhje me atë që ai ishte. Jezusi është i njohur për shumë gjëra, por pretendimi më i çmendur për të është se ai u rikthye nga vdekja. Ky pretendim është ai që mbart gjithë Krishterimi. Jezusi paralajmëroi se do të vritej (çdo figurë publike kontroversiale mund ta paralajmërojë këtë), por ai gjithashtu paralajmëroi se do të ngrihej nga vdekja (çka është e pamundur për të organizuar!).

Nëse Jezusi u ngrit nga vdekja, kjo do të vërtetonte mësimet e tij, dhe do të ishim budalla të i injorojmë. Nëse ai nuk u ngrit nga vdekja, atëherë mund të injorojmë Krishterimin si një fantazi. Pavarësisht se na pëlqen personi i Jezusit apo jo është i padiskutueshëm. Pavarësisht nëse jemi dakord me mësimet e Jezusit apo jo, nuk ka rëndësi. Çfarë ndiejmë për Krishterimin nuk është çështja. Nëse Jezusi u ngrit nga vdekja, atëherë duhet të kushtojmë vëmendje atij që ai mësoi.

1 Korintasve 15:14-20 Përkthyer nga Bibla në anglisht: TPT
Dhe nëse Krishti nuk është ngjallur, predikimi ynë është bosh dhe besimi juaj është i kotë. [15] Për më tepër, nëse të vdekurit nuk ngrihen, kjo do të thotë se ne jemi dëshmitarë të rremë që përfaqësojnë gabimisht Zotin. Dhe kjo do të thotë se kemi predikuar një gënjeshtër, duke thënë që Perëndia e ngjalli atë nga vdekja, nëse në realitet ai nuk e bëri. [16] Nëse të vdekurit nuk ngrihen, kjo do të thotë se Krishti nuk është ngjallur as. [17] Dhe nëse Krishti nuk është i gjallë, jeni ende të humbur në mëkatet tuaja dhe besimi juaj është një fantazi. [18] Kjo gjithashtu do të thotë se ata që besojnë në Krishtin dhe kanë kaluar, thjesht janë shkatërruar. [19] Nëse vetëm përfitimi i shpresës sonë në Krishtin kufizohet në këtë jetë në tokë, ne meritonim të mëkatojmë më shumë se të gjithë të tjerët! [20] Por e vërteta është, Krishti u ngjall nga vdekja, si fryt i parë i një korrjeje të madhe të ringjalljes të atyre që janë vdekur.

Edhe Bibla vetë na thotë që nëse Jezusi nuk u ngrit nga vdekja, atëherë feja e krishterë është një fantazi e kotë. Kjo është si të thuash: nëse mund ta përjashtosh ringjalljen e Krishtit, atëherë harroni për të gjitha këto "çështje të Jezusit" dhe shkoni jetojeni si të dëshironi. Por nëse Jezusi vërtet u ngrit nga vdekja dhe është i gjallë sot, duhet të marrim parasysh thirrjen e ungjillit për ta pritur si Zot dhe jetuar për të. Nuk mund të ketë ringjallje pa vdekje - dhe prandaj le të marrim parasysh vdekjen e Jezusit së pari. Autoritetet romake kryenin ekzekutimin e Jezusit në publik me shumë dëshmitarë pranë. Jezusi ishte një figurë publike e njohur dhe lajmi për famën e tij, dhe për ekzekutimin e tij, ishte i shtrirë. Kujtoni se ungjijtë (Mateu, Marku, Luka dhe Gjoni) konsiderohen si llogari historike të sigurta të dëshmitarëve okularë. Mund të lexoni përshkrimin e vuajtjeve dhe vdekjes së Jezusit në Mateu 27:27-56; Marku 15:16-42; Luka 23, dhe Gjoni 19.

Konsideroni ushtarët romakë që e futën Jezusin në vuajtje dhe vdekje; ata do të kishin qenë ekzekutues profesionistë dhe shumë seriozë në punën e tyre. Ata do të ishin trajnuar për të shkaktuar dhimbje dhe vuajtje dhe dinin si të ekzekutonin dikë. Ata e dinin kur do të përfundonte detyra e tyre e ekzekutimit. Ata ishin pa mëshirë dhe nuk do të kishin lënë vend për gabime. Ata do të kishin siguruar që Jezusi ishte i vdekur. Për të shpejtuar vdekjen e krimit të kryer me Jezusin, ushtarët thyenin këmbët e tyre. Kjo siguronte që ata nuk do të mund të ngriheshin dhe të thithnin frymë më lehtë. Megjithatë, kur ushtarët erdhën te Jezusi, ata nuk thyenin këmbët e tij sepse e dinin që ai ishte tashmë i vdekur. Si masë paraprake dhe për të mos lënë vend për gabime, Bibla regjistron se ata i futën një shpata në anën e tij, që lëshoi një përzierje gjaku dhe ujë. Kjo do të kishte siguruar që ngritja në jetë ishte e pamundur. Ushtarët romakë siguruan që Jezusi ishte i vdekur.

Mateu 27:50 Përkthyer nga Bibla në anglisht: TLB

Pastaj Jezusi bëri një herë të tjera zë dhe ndërroi shpirtin, dhe vdiq.

Marku 15:37 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Dhe Jezusi thirri me një zë të fortë dhe shpirti i tij shkoi.

Luka 23:46 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Dhe kur Jezusi kishte qarë me zë të fortë, tha, —Ati, 'në duart tua i besoj Shpirtin tim.'|| Duke thënë këtë, ai qiti frymën e tij të fundit.

Gjoni 19:30 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Kështu kur Jezusi kishte marrë verën e hidhur, tha, —Është e kryer! Dhe këmbënguli kokën e tij, ai u dorëzua Shpirtit të tij.

Gjoni 19:33-34 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Por kur ata erdhën te Jezusi dhe panë që ai ishte tashmë i vdekur, ata nuk thyen këmbët e tij, por njëri prej ushtarëve i preku anën me një shpata, dhe menjëherë doli gjaku dhe uji.

Ekspertët mjekësorë thonë se nëse ai nuk ishte tashmë i vdekur, kjo do ta kishte vrarë atë. Të tjerët kanë përfunduar se derdha e ujit dhe gjakut nga anët e tij ishte dëshmi që Jezusi nuk ishte më gjallë.

Marku 15:43-45 Përkthyer nga Bibla në anglisht: AMP

Jozefi nga Arimatea erdhi, një anëtar i shquar dhe i respektuar i Këshillit (Sanhedrit, Gjykatës së Lartë Hebreje), që vetë prishte për mbretërinë e Perëndisë—dhe me gjumë hyri para Pilatit, dhe kërkoi trupin e Jezusit. 44 Pilati dyshonte nëse ai ishte vdekur deri në atë kohë [vetëm gjastë orë pasi ishte kryqëzuar], dhe ai thirri

qendurinë dhe e pyeti nëse ai ishte tashmë i vdekur. 45 Dhe kur ai mësoi nga qendurini [se Jezusi ishte në fakt i vdekur], ai i dha trupin Jozefit [duke i dhënë leje për ta larguar atë].

Kur Jozefi nga Arimatea kërkonte trupin e Krishtit që ai dhe Nikodemi të mund ta varrosnin, Ponc Piliati urdhëroi një qendurin që të vërtetonte se Jezusi ishte i vdekur. Guvernatori romak nuk do të kishte liru trupin për Jozefin derisa qendurini të ishte i sigurt që të gjitha shenjat e jetës ishin zhdukur. Ne mund të jemi të sigurt që një oficer në ushtrinë romake nuk do të bënte një gabim për një çështje të rëndësishme si kjo, veçanërisht me një ekzekutim kaq të njohur.

Justin Martiri, një diskutues krishter në shekullin e dytë, tha se regjistri i kryqëzimit të Jezusit u dërgua në Romë dhe u ruajt në arkivat romake dhe ishte i disponueshëm për këdo të shihte si një çështje e regjistrimit publik. Jezusi u vra nga romakët.

Ditën pasi Jezusi u varros, udhëheqësit fetarë hebrej u takuan përsëri me Pilatin për të siguruar që vendi i varrit të ishte i sigurt. Ata i thanë Pilatit se Jezusi kishte parashikuar ringjalljen e tij nga të vdekurit në ditën e tretë. Ata dinin se Jezusi ishte i vdekur, por pritëshin që dishepujt e Jezusit të bënin një mashtrim për ringjalljen duke vjedhur trupin. Pilati ndihmoi për të parandaluar këtë dhe urdhëroi plumbën zyrtarë të Romës të vendosej në varr, e cila ishte një paralajmërim për çdo grabitës varresh. Përveç kësaj, Pilati vendosi ushtarë romakë në varrin e plumbosur për të qëndruar në gardh. Çdo dishepuj që dëshironte të ndërhynte në trup do të kishte duhet të kalonte përtej gardianëve romakë - burra luftarake të cilët ishin seriozë për punën e tyre. Ne duhet të kemi parasysh që ushtarët që qëndronin në gardh ishin seriozë për punën e tyre. Ata nuk ishin burra të butë dhe të këndshëm që qëndronin në gardh pranë varrit. Këta ishin burra të ashpra. Ata dinin se denimi për të fjetur gjatë qëndrimit në gardh do të ishte vdekja, dhe ata do të kishin shmangur këtë me çdo kusht.

Mateu 27:62-66 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Në ditën tjetër, që pasoi Ditën e Përgatitjes, priftërit kryesorë dhe farisenjtë mbledhen pranë Pilatit, 63 duke thënë, —Zot, ne kujtojmë, ndërsa ai ishte ende gjallë, se mashtrimtari tha, _Pas tre ditësh do të ngrihem.' 64 Prandaj urdhëro që varri të bëhet i sigurt deri në ditën e tretë, për të mos ardhur dishepujt e tij natën[a] dhe ta vjedhin dhe të thonë popullit, _Ai u ngri nga të vdekurit.' Kështu mashtrimi i fundit do të jetë më i keq se i pari. 65 Pilati u tha atyre, —Keni një gardian; shkoni, bëjeni të sigurt atë sa e dini. 66 Kështu ata shkuan dhe bënë varrin të sigurt, duke plumbuar gurin dhe vendosur gardianin.

Edhe pse varri ishte nën gardianin e rreptë romak, u gjet bosh!

Edhe autoritetet hebreje dhe romake bënë gjithçka të mundshme për të mbajtur Jezusin në varrin e tij. Vetë fakti që ata plumbuan varrin dhe vendosën gardianë për ta mbrojtur - një veprim shumë i pazakontë - tregoi se ishin të vendosur. Nëse ata do të kishin mundur të mbajnë trupin në varr, Sanhedri dhe zyrtarët tjerë do të ishin pa dyshim të parët që do të përdornin dijeninë e një varri të zënë si dëshmi kundër njoftimit të dishepujve se kishin parë Jezusin gjallë. Për fat të keq për zyrtarët hebrej dhe romak, problemi ishte që kishte një varr bosh. Zyrtarët nuk e dinin ku ishte trupi i Jezusit. Disa njerëz thonë se dishepujt e fituan forcën e ushtarëve romakë dhe vjedhën trupin e Jezusit. A keni parë ndonjëherë filmin "Gladiator"? Kujtoj se burrat që të gjithë e braktisën Jezusin si të pafuqishëm nuk do të kishin menduar papritur të kishin guximin për të mposhtur ushtarët romakë dhe për të vjedhur një trup.

"Proklamimi i ringjalljes nuk mund të ishte ruajtur në Jeruzalem për një ditë, për një orë, nëse boshllëku i varrit nuk do të kishte qenë vendosur si një fakt" -Paul Althus, një teolog luteran gjerman

Ka pasur dëshmitarë që shohin varrin bosh.

Grupi i grave që erdhën herët në mëngjes në varr, me qëllim që ta bëjnë të mirërojnë trupin e vdekur, ishin të parat që shihnin dhe raportonin varrin e zbrazët (Marku 16:5-6). Ata nuk prisnin që ta gjenin të zbrazët.

Pastaj, ishin Xhon dhe Pjetri që e shohën se varri ishte bosh. Kur Maria dhe gra të tjera u thoshën lajmin të pabesueshëm, ata ruanin të shihnin vetë. Xhon shkroi si një dëshmitar i këtij ngjarjeje në Xhon, kapitulli 20.

Reagimi i autoriteteve pasi morën lajmin për varrin e zbrazët tregon se ndodhi diçka e rëndësishme. Ata nuk mund ta shpjegojnë, por duhej të reagonin ndaj tij. Bibla regjistron kështu si ata reagon:

Mateu 28:11-15 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

"Ndërsa po shkonin, ja, disa nga gardianët u futën në qytet dhe raportuan priftërinjve kryesorë të gjitha gjërat që kishin ndodhur. [12] Kur u mbledhën me pleqtë dhe këshillohën së bashku, atyre u dhanë një shumë të madhe parashë gardianëve, [13] duke u thënë, 'Tregoni tyre, "Dishepujt e tij erdhën në natë dhe e vjedhën atë ndërsa ne fleme." [14] Dhe nëse kjo vjen në veshët e guvernatorit, do t'i përmbahemi atij dhe do t'ju sigurojmë juve.' [15] Kështu ata morën paratë dhe bënë siç u instruktuan; dhe kjo thënie është raportuar në mënyrë të zakonshme midis hebrejve deri në ditën e sotme."

Në pamundësi për të shpjeguar varrin e zbrazët ose gjetjen e trupit të humbur, ata u kthyen tek mashtrimi dhe gënjeshtëria. Bashkëpunimi i tyre me gardianët sugjeron me ngulm se nuk kishte trup në varr. Do të ishte i paqartë për ta përhapur

thashetheme se dishepujt kishin vjedhur trupin nëse Jezusi ende ishte aty. Jezusi vdiq dhe u varros. Pak kohë më pas, varri i Tij u gjet bosh.

Shumë njerëz pretendonin se e kishin parë atë gjallë.

1 Korintasve 15:3-8, Përkthyer nga Bibla në anglisht: TLB

Unë ju kalova të gjitha që nga fillimi të cilat më janë treguar, se Krishti vdiq për mëkatet tona ashtu si shkruhet në Shkrim, dhe që u varros, dhe se tre ditë më pas u ngrit nga varri, ashtu si e parashikon profetia. Ai u pa nga Pjetri dhe më vonë nga tjerët nga "Dymbëdhjetët". Pastaj u pa nga më shumë se pesëqind vëllezër besimtarë njëherë e një kohë, shumica prej tyre janë gjallë edhe tani, megjithëse disa janë ndjerë në mes. Pastaj e pa Jakobi dhe më vonë të gjithë apostujt. Më në fund edhe unë e pa Atë, më vonë se të tjerët, sikur të kem lindur pothuajse shumë vonë për këtë.

Raportet historike që kemi nga ky periudhë tregojnë se shumë, shumë njerëz pretendonin se e kishin parë atë gjallë. Lista vijuese i paraqet ato, me referenca:

- Maria Magdalena – Marku 16:9-11; Gjoni 20:11-18
- Grave të tjera pranë varrit – Mateu 28:8-10
- Pjetri në Jeruzalem – Luka 24:34; 1 Korintasve 15:5
- Dy udhëtarët në rrugën – Marku 16:12, 13
- Dhjetë dishepujt pas dyerve të mbyllura – Marku 16:14; Luka 24:36-43; Gjoni 20:19-25
- Të gjithë dishepujt, me Tomën (përrjashtim Judën) – Gjoni 20:26-31; 1 Korintasve 15:5
- Shtatë dishepuj gjatë peshkimit – Gjoni 21:1-14
- Njëmbëdhjetë dishepuj në mal – Mateu 28:16-20
- Një turmë prej 500 – 1 Korintasve 15:6
- Vëllai i Jezusit, Jakobi – 1 Korintasve 15:7
- Ata që e shikuan Jezusin të ngjitet në qiell – Luka 24:44-49; Veprat 1:3-8

Veprat 1:3 Përkthyer nga Bibla në anglisht: AMP

Atyre [burra] Ai i shfaq veten e gjallë pas vuajtjes së Tij [në Getsemani dhe në kryq], me [një seri të] shumë provash të pakontestueshme dhe dëshmive të paanëshme, duke u paraqitur përpara tyre për një periudhë prej katërmëdhjetë ditësh dhe duke biseduar me ta për gjërat lidhur me mbretërinë e Perëndisë.

Nëse një apo dy persona e kishin parë Atë, mund të kishim injoruar ato. Por me të gjitha më sipër, kemi arsye të forta të besojmë se Krishti në të vërtetë u pa gjallë pas vdekjes së Tij.

Teoria e halucinacionit

Në një përpjekje për të hedhur poshtë ringjalljen, disa njerëz thonë se dishepujt që "shihnin" Jezusin përjetuan një halucinacion të shkaktuar nga trishtimi. Sipas definicionit, një halucinacion është "një deformim i thellë në perceptimin e realitetit të një personi, zakonisht shoqëruar nga një ndjenjë e fuqishme e realitetit. Një halucinacion mund të jetë një përvojë sensoriale në të cilën një person mund të shikojë, të dëgjojë, të ndiejë erë, të përpiqet, ose të ndiejë diçka që nuk është aty." (Medicinenet.com)

Një halucinacion është një përvojë personale e diçkaje që është e papërmbajtshme. Nëse ju hallucinoni diçka, unë nuk mund të përjetoj të njëjtën gjë. Nëse ne përjetojmë të njëjtën gjë bashkë, atëherë nuk është një halucinacion. Dëshmitarët individualë të Krishtit të ringjallur mund të shpjegohen si një halucinacion, por Jezusi u shfaq edhe për grupe besimtarësh. Në një moment ai madje iu shfaq një turme prej 500 njerëzve (1 Korintasve 15:6).

Apostujt e tij u ndryshuan dramatikisht.

Të gjithë dishepujt e Jezusit (ata më të afërt me të) e braktisën kur ai u arrestua. Kur kuptuan se bashkëveprimi i tyre me Jezusin vendoste jetët e tyre në rrezik, ata u larguan dhe u fshehën, madje e mohuan atë. Ne shohim se Pjetri pati një moment guximi me shpata në përpjekje për të mbrojtur Jezusin. Pjetri i preu veshin një ushtari - por pasi Jezusi shëroi veshin e ushtarit, Pjetri ende ikën, dhe pastaj mohoi Jezusin tre herë në publik. Por këtu është pjesa e mahnitshme: pasi dishepujt u përballën me Jezusin pasi ai u ringjall nga të vdekurit, të gjithë ata u bënë papritur të guximshëm si luanë. Dukej sikur ata nuk ishin më të shqetësuar për pasojat e njohjes me të, dhe sikur ata tani nuk frikësoheshin nga asgjë, as nga vdekja. Ata u bënë të papërmbajtur në vendosmërinë e tyre për të sakrifikuar gjithçka për Jezusin dhe misionin e tij. Dhe për shkak të guximit të tyre për mesazhin e ungjillit dhe misionit, ata u burgosën, u kërcënuan dhe u goditën. Autoritetet u ndaluan atyre të flisnin në emër të Jezusit, por ata u përgjigjën guximshëm, duke thënë "Na duhet të bindemi nga Perëndia më shumë se nga njerëzit" (Veprat e Apostujve 5:29). Edhe pas që u goditën për shkeljen e tyre të autoriteteve fetare hebraike, ata nuk ndalën të mësonin dhe të predikonin Jezusin si Krishtin (Veprat e Apostujve 5:42).

Veprat e Apostujve 5:29 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV
Por Pjetri dhe apostujt tjerë përgjigjën dhe thanë: "Na duhet të bindemi nga Perëndia më shumë se nga njerëzit."

Veprat e Apostujve 5:42 Përkthyer nga Bibla në anglisht: AMP
Dhe çdo ditë, në tempull dhe në shtëpi, ata nuk ndalën të mësonin dhe të tregonin lajmin e mirë për Jezusin si Krishtin (Mesian, i Mashuarin).

Dishepujt u transformuan nga t'u bënë këllqë në t'u bërë të guximshëm si luanë. Askush nuk do të vuajë për diçka që e di të jetë gënjeshtër. Është e vështirë për këdo

të ketë papritur guxim për diçka për të cilën dikur kishte frikë. Transformimi i dishepujve është dëshmi se ata vërtet besonin se Jezusi u ringjall nga të vdekurit.

Dëshmitarët ishin të gatshëm të vdisnin për pretendimet e tyre për Krishtin e ringjallur.

Historia është e mbushur me martirë (njerëz që vuajnë dhe vdesin për besimin e tyre). Shumë burra dhe gra kanë vdekur për besimet e tyre nga shumë fe të ndryshme. Ata besonin në diçka në mënyrë që ishin të gatshëm të vrisnin jetën për të. Por thjesht fakti që dikush është i gatshëm të vdesë për diçka nuk e bën atë të vërtetë. Megjithatë, ndërsa shumë do të vdesin për atë që besojnë të jetë e vërteta, shumica e vogël do të vdesin për atë që e dinë të jetë një gënjeshtër.

Shumë njerëz thonë se dishepujt ishin në bashkëpunim për të promovuar një gënjeshtër se Jezusi u ringjall nga të vdekurit. Këta njerëz besojnë se dishepujt në ndonjë mënyrë kishin vjedhur trupin e Jezusit (i cili ishte nën mbrojtje shumë të fortë romake) për të falsifikuar ringjalljen e tij. Pse do të bënin ata këtë nëse do të thoshte që do të ishin të dënuar ose të vdisnin për këtë? Nuk kishte fitim financiar, politik ose tjetër për të promovuar një gënjeshtër të tillë. Ata vdiqën për pretendimet e tyre se kishin parë Jezusin gjallë; të ringjallur nga të vdekurit! Ata vdiqën për pretendimin e tyre se Jezu Krishti jo vetëm kishte vdekur për mëkatet e tyre por se ai fizikisht ishte ngjitur nga të vdekurit, duke dëshmuar Hyjësinë e Tij. Ata nuk po përballësonin thjesht për disa informacione që u ishin treguar, por po përballësonin për një të vërtetë që e kishin parë dhe përjetuar personalisht.

1 Gjonit 1:1 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NLT

Ne ju shpallim atij që ekzistonte që nga fillimi, të cilin ne e kemi dëgjuar dhe parë. Ne e pamë me sytë tanë dhe e prekuam me duart tona. Ai është Fjala e jetës.

Pjetri nuk do të ishte varur poshtë kryqit për një histori që ai kishte shpikur për të provuar të mashtronte njerëzit. Marku nuk do të ishte tërhequr nëpër rrugë për të vdekjen e tij nëse ai e dijonte se çfarë po promovonte ishte një histori e rremë. Jakobi nuk do të ishte prerë kokën për diçka që ai e dijonte se ishte e rreme. Tomasi nuk do të ishte gjujzuar me një shpatë për një gënjeshtër. Dhe megjithatë historia na tregon se këta burra (dhe shumë të tjerë) të gjithë vuajtën vdekje të tmerrshme sepse kishin hasur me Krishtin e ringjallur dhe nuk do të heshtnin. Guximi i tyre para vdekjes është një dëshmi për të vërtetën për të cilën qëndronin.

Besimtarët hebrej ndryshuan ditën e tyre të adhurimit pasi konvertuan për të ndjekur Jezusin.

Dita e Sabatit është një ditë pushimi dhe adhurimi që fillon nga perëndimi në të Premten dhe përfundon nga perëndimi në të Shtunën. Sabati është një observancë e rëndësishme fetare për popullin hebre. Çdo hebrë që nuk respekton Sabatin ishte fajtor për shkeljen e ligjit të Moisiut. Por hebrejtë që u bënë ndjekës të Krishtit filluan të adhurojnë me besimtarët jo-hebre në një ditë të re - të dielën. Kjo ishte një ndryshim i madh që do t'i ndante ata nga trashëgimia e tyre hebreje.

Dita e parë e javës (e diela) është ditë që Krishti u ringjall nga të vdekurit, kështu që besimtarët zgjodhën të mblidhen për adhurim në një të diel për të zëvendësuar Sabatin e shtunën. Krishterimi ishte më shumë se një rinovim i Judaizmit dhe konvertitët e hershëm nga Judaizmi në ndjekje të Krishtit besonin se vdekja dhe ringjallja e Krishtit e bënë rrugën

për një marrëdhënie të re me Zotin - jo bazuar në ligjin e Moisiut, por në flijimin e mëkatit, dhe në fitoren mbi vdekjen e Meshiut të Premtuar, Jezusit.

Edhe pse ringjallja e Jezusit nga të vdekurit ishte e papritur, ajo ishte qartë parashikuar në Vjetër Testament dhe nga vetë Jezusi.

Isaia prorokoi për një shërbëtor të vuajtur që do të përballonte refuzimin e popullit të tij.

Isaia 53:3 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Ai është i përçmuar dhe refuzuar nga njerëzit, një njeri i dhimbjeve dhe i njohur me hidhërim. Dhe ne u fshehëm, sikur të ishim, fytyrat tona nga Ai; Ai u përçmua, dhe ne nuk e nderuam atë.

Mateu 27:1-2,23-25 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Kur erdhi mëngjesi, të gjithë priftërinjtë e mëdhenj dhe pleqtë e popullit punuan kundër Jezusit për ta vënë atë në vdekje. [2] Dhe kur e kishin lidhur Atë, ata e çuan dhe e dorëzuan atë te Pilati qeveritarin. [23] Pastaj guvernatori tha, "Pse, çfarë të keqe ka bërë Ai?" Por ata kërkonin edhe më shumë, duke thënë, "Le të kryqëzohet!" [24] Kur Pilati pa se nuk mund të triumfonte fare, por më tepër që një kryengritje po ngritej, mori ujë dhe lajthi duart e tij para turmës, duke thënë, "Unë jam i pafajshëm nga gjaku i këtij personi të drejtë. Ju e shihni." [25] Dhe të gjithë populli përgjigjen dhe thanë, "Gjakun e tij le të jetë mbi ne dhe mbi fëmijët tanë."

Në Shkrimet e Vjetra të Dhiatës gjendet edhe detaje specifike lidhur me ardhjen e Meshiut, vdekjen dhe ringjalljen e tij. Për shembull, gjithashtu u parashikua se do të kryqëzohej bashkë me vjedhësit.

Isaia 53:12 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Prandaj unë do t'i ndaj Atij një pjesë me të mëdhenj, Dhe Ai do të ndajë fitoren me të fortët, Sepse Ai shfaqti shpirtin e tij deri në vdekje, Dhe Ai u numërua mes të shkelësve, Dhe Ai mbajti mëkatën e shumëve dhe bëri ndërmjetësim për të shkelësit.

Marku 15:27 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Me të u kryqëzuan edhe dy hajdutë, njëri në të djathtën e tij dhe tjetri në të majtën.

Ka më shumë se 300 profeci në Shkrimet e Vjetra për Jezusin; jetën, vdekjen dhe ringjalljen e tij.

Jezusi vetë thoshte shpesh, se ai do të shkonte në Jeruzalem dhe do të vdiste por do të ringjallej nga të vdekurit në ditën e tretë (Mateu 9:15; 12:40; 16:21-23; 17:22-23; 20:17-19). Ai parashikoi qartazi vdekjen e tij dhe gjithashtu parashikoi qartazi ringjalljen e tij.

Shpërthimi i Krijimit të Kishës së Krishtit është dëshmi që tregon për mrekullinë e Jezusit që u ringjall nga të vdekurit.

Vdekja e Jezusit duhej të ishte gjëja që do të ndalonte Krijimin e Kishës edhe para se të fillonte. Por historia na tregon se numri i konvertuesve u shumëfishua eksponencialisht dhe rriteshin çdo ditë, dhe kjo vazhdon të ndodhë edhe sot.

Shkencëtari kanadez G. B. Hardy njëherë tha, "Kur shikoja religjionin, unë thosha, kam dy pyetje. E para, ka ndonjëherë dikush që ka fituar vdekjen, dhe e dyta, në qoftë se kanë bërë këtë, kanë bërë rrugën për mua që të fitoj vdekjen? E kontrollova varrezën e Budës, dhe ishte e zënë, dhe kontrollova varrezën e Konfuciusit dhe ishte e zënë, dhe kontrollova varrezën e Muhamedit dhe ishte e zënë, dhe erdha te varri i Jezusit dhe ishte bosh. Dhe unë thashë, Ka një që ka fituar vdekjen. Dhe e pyeta pyetjen e dytë, A bëri ai një rrugë për mua që ta bëj këtë? Dhe unë hapa Biblën dhe zbulova se Ai tha, 'Sepse unë jetoj, ju do të jetoni gjithashtu'. Diskutojeni sa të doni, nuk ka pikë në ndjekjen e një humbësi."

Pse është Ringjallja kaq e rëndësishme?

Ringjallja e Jezusit është prova e përfundimtare e saktësisë dhe së vërtetës së mesazhit të tij: ungjillit. Ajo gjithashtu shërben për të dëshmuar se ai është ai që tha se është: Perëndia. Kjo do të thotë që ne duhet të kujdesemi dhe të pranojmë si të vërtetë atë që ai tha. Kjo duhet të na çojë të besojmë në mesazhin e tij të ungjillit dhe të fillojmë të jetojmë një jetë ungjilli.

Ringjallja e Jezusit bën Krishtëndomën të ndryshme nga çdo fe sepse ne kemi të bëjmë me një person të vërtetë, të gjallë, jo vetëm me principe. Siç tha Gjoni:

1 Gjoni 1:1-3 Përkthyer nga Bibla në anglisht: NKJV

Ç'ishte nga fillimi, që ne kemi dëgjuar, që kemi parë me sytë tanë, që kemi shikuar me sytë tanë dhe duarët tona kanë ndjekur përmbajtjen e jetës së Fjalës—2 jeta u shfaq, dhe ne kemi parë, dhe japim dëshmi, dhe e shpallim për ju atë jetë të përjetshme që ishte me Atin dhe u shfaq për ne—3 atë që kemi parë dhe dëgjuar ne ju e shpallim, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe në të vërtetë, bashkësi jonë është me Atin dhe me Birin e tij Jezu Krisht.

Krishtëndomë është një marrëdhënie me një person të vërtetë që është gjallë.

1 Korintasve 15:17-19 Përkthyer nga Bibla në anglisht: KJV

Dhe në qoftë se Krishti nuk ngrihet, besimi juaj është i pavlerë; ju ende jeni në mëkatet tuaja. Pastaj edhe ata që kanë flakur në Krishtin janë shkatërruar. Në qoftë se në këtë jetë vetëm kemi shpresë në Krishtin, ne jemi nga të gjithë njerëzit më të mjerueshmit.

Duke qenë se Krishti është ngrihet nga të vdekurit, ne nuk jemi në mëkatet tona. Të gjitha mëkatet janë anuluar (Hebrenjve 9:12 dhe 1 Gjoni 2:2). Dhe kur ne besojmë në Jezusin - kush është ai, dhe çfarë bëri për ne - ne jemi shpëtuar nga shkatërimi i përjetshëm dhe marrim dhuratën e jetës së përjetshme (Gjoni 3:16), dhe me Frymën e tij ai vjen të jetojë në ne përjetë (Efesianëve 1:13; Romakëve 8:9; 1 Korintasve 6:19).

Pyetje për reflektim

1. Pyetje për diskutim në grup: A ka diçka që nuk kuptuat nga ky mësim?
2. Çfarë tërheq vëmendjen tënde nga ky mësim?
3. A besoni se Jezusi u ngri nga të vdekurit? Pse?
4. Çfarë do të thotë për ju, personalisht, ringjallja e Krishtit?